

Ивана Миладиновић

Гостовање познатог руског пијанисте Владимира Овчиникова остаће забиљежено као највећи музички догађај у оквиру прве концертне сезоне Црногорског симфонијског оркестра. На концерту одржаном 27. маја у сали Црногорског народног позоришта којим је овај млади ансамбл, под управом диригента и умјетничког руководиоца Алексеја Шатског, успјешно заокружио сезону 2007/2008, подгоричка публика није имала само изузетну прилику да се сусретне са овим инвентивним и харизматичним пијанистом, већ и могућност да током читаве концертне вечери ужива у романтичарској емотивности музике Роберта Шумана. Одабиром Шуманових зрелих опуса – *Клавирској концерти у а-молу* и *Рајнске симфоније у Ес-дуру број 3*, остварења која представљају сублимацију композиторовог музичког искуства, кроз ефектно и прецизно извођење предочене су битне карактеристике његове стваралачке поетике, а прије свега ауторов изразито лирски и поетични сензибилитет и тежња ка остваривању тематског јединства дела.

У првом дијелу концерта Владимир Овчиников је исказао изванредну способност ураћања у емотивни свијет Шумановог *Клавирској концерти*, као и јединствен смисао за детаље какав посједују само ријетки умјетници који извођење доживљавају као резултат личног открића. Кроз садејство савршене контроле, лакоће и надахнутости у интерпретацији, овај руски пијаниста успио је да осветли све изражајне квалитете Шумановог пијанизма. Његово емотивно читање комплексног музичког текста одликовали су богат, топао тон и дозирана примјена педала. Будући да приликом извођења слојевитост Шумановог клавирског ткива често остаје

ЈЕДИНСТВО ДЈЕЛА:
Црногорски
симфонијски оркестар

Љепота рајнског пејзажа

Захваљујући дубоком промишљању Шуманове поетике, као и блиским визијама (читањима) његовој музичкој писма, Овчиников и Шатски су својим интерпретацијама освјетлили коресподентност одлика Шумановој пијанистичкој и симфонијској стила

сарадњу, посебно у лаганом ставу који представља један од најљепших примјера шумановске „сањарске“ лирике. Кроз пажљива међусобна ослушкивања, занимљива преплитања и надопуњавања, чланови Црногорског симфонијског оркестра остварили су надахнут дијалог са солистом, прилагођавајући свој звук специфичној изражајности концерта. Овчиников је потом свој на-

ступ успјешно завршио извођењем на бис, *Валцера цвијећа* из балетске музике *Шчелкунчик* Петра Иљича Чајковског, који је захваљујући виртуозности, духовитој игривости и привлачности тематског материјала, лако комуницирао са публиком и побрао бурне аплаузе.

У наставку вечери Црногорски симфонијски оркестар је наступио самостално, изводећи Шуманову *Тре-*

ћу симфонију у Ес-дуру у којој се слави љепота рајнског пејзажа. Преобликовање унутрашњег садржаја у овом дијелу постигнуто је прије свега изостављањем снажнијег тематског контраста и драмског заостравања, док је посебан захват у структурној концепцији остварен уметањем кратког става испред финала, као и повезивањем појединих ставова сродним тематским материјалима. Оркестар је на адекватан начин истакао претежно лирски карактер материјала, а посебно је брижљиво наглашена деликатност садржаја и форме лаганог другог става, која свједочи да је Шуман прије свега композитор минијатура, те да његова звучна грађа у основи није погодна за опсежнију мотивску, одно-

сно, симфонијску разраду. Полетним и ангажованим музицирањем ансамбл је показао богатство хармонског језика истицањем латентне полифоне технике (посебно у четвртном ставу), сталног ритмичког покрета и слободног кретања гласова. Кроз добро усаглашену и избалансирану динамику оркестар је ипак извојевао побједу над недовољно акустичном салом, успјевајући да оствари различите нивое звучности, fine градацијске лукове, док су климакси достигани постепено. Чини се да управо у одмјерености лежи највећи квалитет извођења ове симфоније. Пажљивим осмишљавањем обимног материјала диригент Шатски је успио оно што многим извођачима Шуманове музике није пошло за руком – да дочара сложен свијет романтичарских осјећања, избегавајући при томе пренаглашеност израза која нема јасно драматуршко оправдање.

Захваљујући дубоком промишљању Шуманове поетике, као и блиским визијама (читањима) његовог музичког писма, Овчиников и Шатски су својим интерпретацијама осветлили коресподентност одлика Шумановог пијанистичког и симфонијског стила. Тумачећи Шуманов звучни свет Овчиников је открио одлике свог изразито самосвојног пијанистичког проседа, док је оркестар исказао реалне потенцијале у обликовању хомогеног, али врло богатог звука, и доживљене интерпретације. Мијењајући свој интерпретативни лик од најфинијих суптилних нијанси до одлучног и прецизног међусобног надметања са солистом, Црногорски симфонијски оркестар успјешно је привео крају своје концертно дјеловање за ову сезону, а увјерени смо да је већина слушалаца управо са овог наступа понијела најснажније утиске из укупне концертне понуде коју је овај ансамбл остварио током протеклих мјесеци.